

האמנציפנטיות

יאנוש קורצ'אק, כתבים כרך ז', עמ' 351-350
תרגום: אורי אורלב

לָאָב אַחַד הָיוּ אַרְבַּע בָּנוֹת :

אחת – יָפָה וְטַפְשָׁה

שְׁנֵייה - יָפָה וְגַם חֲכָמָה

שְׁלִישִׁית – מְלַמַּעֶרֶת וְגַם טַפְשָׁה

רְבִיעִית - מְלַמַּעֶרֶת אָבֵל חֲכָמָה.

וּלְאַף אחת מהן לא הייתה נְדוּינָה.

בא הצעיר הראשון ואמר :

- אָנִי עָשִׂיר, לְכוּ הַנְדוּינָה אֵינָה חֲשׂוּבָה לִי. אֲנִי מְחַפֵּשׁ מִשְׁהוּ אַחֵר. תָּנוּ לִי אִם כֵּן אֶת הַבַּת הַיָּפָה וְהַטַּפְשָׁה שְׁלָדָּךְ.

הָאָב מָסַר לוֹ אֶת בִּתּוֹ הָרִאשׁוֹנָה וּבְרָדָּךְ ; וְהַצְעִיר נָשָׂא אוֹתָהּ לְאִשָּׁה.

בא הצעיר השני ואמר :

- לְטוֹבַת הַמַּעֲמָד שְׁלִי אֲנִי זָקוּק לְאִשָּׁה יָפָה וְחֲכָמָה כְּדֵי שֶׁבְּנִינָה תִּתְרַמַּשׁ לִי יְדִידִים, וּבְשִׂכְלָה תִּעָלֶה לִי לְעַמְדָּךְ חֲשָׁבוֹנוֹת. זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב מִנְדוּינָה.

- קַח אֶת בִּתִּי הַשְּׁנֵייה – אָמַר הָאָב וְאָדוּנָן שֶׁל אַרְבַּע הַבָּתוּלוֹת.

בְּרָדָּךְ, הַזִּיל דְּמָעָה – וְהַצְעִירִים נָשְׂאוּ.

בא הצעיר השלישי. הוא לא היה בעל חיצוניות מושכת במיוחד. קד קצה עמקה, מכניסו היו קרועים והמקטרו לא לפי האפנה האחרונה.

- אֲנִי יוֹדֵעַ מָה אַתָּה מְבַקֵּשׁ – אָמַר אָבִיהֶן שֶׁל שְׁתֵּי הַבָּתוּלוֹת הַנּוֹתְרוֹת – אַתָּה זָקוּק לְעִקְרַת בֵּית. קַח אֶת בִּתִּי הַשְּׁלִישִׁית, הִיא לֹא יָפָה, לְכוּ לֹא תִמְלָד בָּדָּךְ ; הִיא טַפְשָׁה, לְכוּ תִהְיֶה כְּנוֹעָה וּשְׂקָטָה.

וְהַצְעִיר לָקַח אוֹתָהּ לְהִיּוֹת לוֹ לְעִקְרַת בֵּית, כְּשֵׁם שֶׁהַצְעִיר הָרִאשׁוֹן לָקַח אֶת הַבַּת הָרִאשׁוֹנָה לְהִיּוֹת חֲמוּדָתוֹ, וְהַשְּׁנֵי – לְשִׂתְפָּה בְּעֵסֶק.

אָמַר הָאָב לְבִתּוֹ הָרְבִיעִית שֶׁנּוֹתְרָה אַחֲרֶינָה :

- אַתָּה, בִּתִּי, הֵיית יְכוּלָה לְהִיּוֹת אִדָּךְ וְרַק אֲשֶׁתוֹ שֶׁל בְּעִלְדָּךְ, אִדָּךְ כְּפִי שְׂאֵת רוּאָה, אִף אַחַד לֹא מְחַפֵּשׁ לוֹ אִשָּׁה. לְכוּ לְכִי לְלִמְדָה וְתִהִי מְאֻשְׁרָת.

- וְהַבָּתוּלָה הַמְּלַמַּעֶרֶת, אִדָּךְ הַחֲכָמָה, לֹא נְדוּינָה, נִסְעָה לְלִמְדָה בְּאוּניְבֶרְסִיטָה...

זֶהוּ סְפוּרָה שֶׁל הָאֲמִנְצִיפִטִית הָרִאשׁוֹנָה – וּמִי שֶׁלֹּא רוּצָה – שֶׁלֹּא יֵאָמֵן.

